

vykonávali úkony vrchnostenské moci státní, nýbrž úkony správy budovy, jakoby je vykonával vrátný-civilista, zejména ana podle zjištění prvního soudu nebyla ve strážních předpisech uložena stráž povinnost k otvírání a k zajištění vrat, takže bylo přenecháno dobrému zdání strážce, jaké opatření se má státi. Z toho, co uvedeno, vyplývá, že nejde o škodu způsobenou žalobkyni nezákonným výkonem veřejné moci, takže se na tento případ nehodí ani § 92 úst. listiny.

Čís. 11416.

Zákon ze dne 12. prosince 1923, čís. 3 sb. z. a n. na rok 1924 chrání jen spotřebitele proti tomu, by nebyli poškozováni premiovými obchody.

(Rozh. ze dne 20. února 1932, Rv I 4/31.)

Žalovaný obchodník koupil od žalující firmy cukrovinky. Jako premii měl dostati velkou reklamní skříň na cukrovinky a dva kávoměry. Žalovaný zboží včas neodvolal a proti žalobě o zaplacení kupní ceny namítl mimo jiné, že jde o nicotný premiový obchod. Oba nižší soudy uznaly podle žaloby, odvolací soud z těchto důvodů: Neobstojí námitka žalovaného opírající se o předpis §§ 1 a 2 zák. ze dne 12. prosince 1923 čís. 3 sb. z. a n. z roku 1924, který platil v době uzavření smlouvy, o niž tu jde, byv zrušen ustanovením § 54 zák. proti nekalé soutěži ze dne 15. července 1927 čís. 111 sb. z. a n. a to dnem 28. ledna 1928. Podle zákona čís. 3/1924 jsou premiové obchody s předměty denní potřeby zakázány. Premiovými obchody rozumějí se obchody, při nichž se nabízejí nebo prodávají předměty s poukazem na odměnu, která jest předmětům připojena, ať již jako peníze, jiná věc nebo známka k odběru premie oprávnující. U obchodů premiových jde tedy o využitkování náklonnosti obecenstva k uzavírání smluv, při nichž kromě zboží má se mu dostati bez námahy jisté výhody pokud se týče odměny, již se mu u jiného zboží téhož nebo podobného druhu nedostane. Za premiový obchod nelze proto podle názoru odvolacího soudu pokládati smlouvu, podle níž se každému odběrateli určitého zboží slíbí zvláštní odměna mající ráz slevy z účtované ceny (rabat), ať se již sleva poskytne v penězích neb v jiných předmětech; neboť poskytnutí takovéto výhody opírá se o dávnou zvyklost. V souzeném případě jest nesporné, že se žalující strana zavázala při ujednání objednávky zboží dodati žalovanému dva kávoměry a ležatou niklovou skříň, a jest zjištěno, že při sjednání obchodu poskytne žalující strana každému kupiteli podle jeho volby buď slevu z tržní ceny až do 5% podle velikosti objednávky aneb reklamní předměty, jejichž cena jest pak zakalkulovaná v tržní ceně za zboží. Z toho plyne, že objednávka, o niž tu jde, není premiovým obchodem, ježž má zákon na zřeteli, an žalovaný na místě obvyklé slevy z tržní ceny v penězích obdržel ekvivalent pozůstávající z reklamních a pro provoz obchodu vhodných předmětů, — a že se ani nepřičí dobrým

mravům. Že takovéto jednání jest způsobilé poškoditi zákazníka, jak odvolání míní, jest vyloučeno; ostatně žalovaný ani nenaznačil, v čem by toto poškození vlastně spočívalo.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Nesprávné právní posouzení věci (§ 503 č. 4 c. ř. s.) spatřuje dovolatel v tom, že prý odvolací soud neprávem nepodřadil kupní smlouvu pod ustanovení zákona ze dne 12. prosince 1923 č. 3 sb. z. a n. z roku 1924, který v době ujednání koupě ještě platil, takže jde o kupní smlouvu nicotnou podle § 879 obč. zák. Než dovolateli nelze přisvědčiti. Přihlíží-li k důvodové zprávě vládního návrhu zákona ze dne 12. prosince 1923 č. 3 sb. z. a n. z roku 1924 (Tisk čís. 4273) ve spojení s důvodovými zprávami výboru poslanecké sněmovny pro záležitosti průmyslu, obchodu a živnosti (Tisk čís. 4275), a senátního výboru živnostensko-obchodního (Tisk 1752), nemůže býti pochybnosti o tom, že úmyslem zákonodárce bylo chrániti tímto zákonem spotřebitele jen proti tomu, by nebyli poškozováni premiovými obchody, t. j. koupěmi, při nichž premie ke zboží přiložené nebo přibalené nemohou býti spotřebiteli kontrolovány. Ježto žalovaný je obchodníkem, nikoli spotřebitelem, nemůže se dovolávati tohoto zákona ve svůj prospěch. Nepoužil tudíž odvolací soud právem předpisů tohoto zákona na souzený případ a není tu proto žalovaným s tohoto hlediska vytýkaného nesprávného právního posouzení věci.

Čís. 11417.

Dostavil-li se zástupce strany ještě před skončením roku k ústnímu jednání a ohradil-li se proti vyloučení z přednesu, bylo zmeškání roku podle druhého odstavce § 145 c. ř. s. zhojeno a nelze vyloučiti stranu z dalšího přednesu.

(Rozh. ze dne 20. února 1932, R II 426/31.)

Právní zástupce žalobkyně dostavil se k roku k ústnímu jednání u sborového soudu sice pozdě, avšak ještě před skončením jednání a ohradil se proti návrhu žalovaného, by byl vyloučen z dalšího přednesu. Soud první stolice usnesl se k návrhu žalovaného, že se žalobce vylučuje z dalšího přednesu. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by bez ohledu na řečený návrh žalovaného ve sporu pokračoval. Důvody: Žalovaná strana navrhla vynesení rozsudku pro zmeškání podle § 399 c. ř. s. Podle přípravných spisů bylo však zapotřebí, by před rozhodnutím o tomto návrhu byl sporný děj probrán a by provedeny byly důkazy. Procesní soud skutečně vydal průvodní usnesení a ústní jednání k provedení důkazů a k pokračování